

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SAJÁTIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden pénteken.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Félszáz évre 8 korona — Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.
Egyes szám ára 16 fillér.
Előfizetések a kiadóhivatalhoz küldendők.

Kiadótulajdonos: Olattstein Adolf.
Főmunkatárs:
KARDOS ISTVÁN és IFJ. SZÁDER GYULA.
Szerkesztőség és kiadóhivatal Rakóci-út 565.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,
reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
intézendők.
Nyilvántartási közlemények soronként 50 fillér.
Hirdetések egyezség szerint.

Az esküdtszék.

Az esküdtszék reformja napirenden van. És halljuk a gáncsos beszédet, hogy micsoda retrograd lépés a tervezett reform. De ezeket a gáncsoló szavakat ne vegyük tulságos komolyan, mert az emberek javarésze feledékeny. Így a többek között elfelejtették — Haverda Máriát. Ez a ma már nem is tisztelt és Mária-Noszttrán csücsülő urnő összebeszélte szeretőivel, hogy az ő édes anyját, mikor a szülőbe megy, löjjék le, mert a ránéző örökség a hitelezők türelmetlenkedése miatt már nagyon kellett. A vég tárgyaláson úgy nézett ki a dolog, hogy Vojta agyafurtsága, Jánossi együgyűsége ellenére a tényállás tisztán látszik. És ezt a fentisztelt urnőt Szabadkán is, Szegeden is felmentették. A szavazó esküdtek együtt vacsoráztak a felmentett delikvenszekkel, Mariska egyre írta szenvedélyes gyűjtőknek autogrammjait és elhölve gondolunk arra, hogy mi lett volna, ha a nagy igazság fel nem támad — Budapesten és Mariskát virágcsokros védőivel olyan megváltozott hangulatban nem fogadja a budapesti közönség, mely a megfeszített igazságért majdnem szétszedte a kezdetben mosolygó és a vonátról rugonyosan leugró — Mariskát.

Akkor a krajcárosoktól kezdve a tekintélyes lapokig mindenki az esküdtszéki intézményt ócsárolta. De nem volt olyan tárgyi-

lagos és igazságos érzésű ember, aki ne látta volna be, hogy az esküdtszéki intézmény ilyen európai botrány után, tarthatatlan.

Azóla történt más is. Pátriánkön is akadt helytelen esküdtszéki verdíkt, de hát csak az országos dolgoknál maradjunk. Hogy a képviselőház elnökére izgatott lélekkel egy képviselő ráköhessen, — és e helyen igazán nem akarunk politizálni, — aztán ezért felmentést nyerjen, talán még se a nagy igazság ítélete.

Hogy a jövőben, az esküdtszéki intézmény megreformálása után ki van-e zárva a tizenkét polgár változó hangulata alapján hozott ítéletben a további bírói tévedés, — valóban nem tudjuk. Hogy mi a jogkérdés és mi a ténykérdés, melyek a jövőben paralell tételnek föl az esküdtszéknek, — ebben nem akarunk meditatálni, nem lévén jogászok. De a magunk laikus eszének jóleső érzés, mikor nagynevű jogászok állapítják meg, hogy ez a jogászai szörszálhasogatás már régen túlhaladott kérdés a költészet, valamint a költészet már az egész esküdtszéki intézményből mélysegesen ki van józanodva, mert akárhogyan formálják is az esküdtszéket óvhatatlan, hogy a hangulatok labilis áramlatának kitelt ítélet mindég az igazságot szolgálja.

De hát magunk ne legyünk még sem ekkor nagy jogfosztók, hogy ezt a tiszteletre méltó intézményt egyszerűen megszüntetni kívánjuk. Gyönyörű dolog az, hogy 12 szá-

bad polgár lelkiismerete szerint mérlegelve a szemé előtt lefolyt bizonyítási eljárást, — ítéljen polgártársa fölött. Azt ugyan szóvá lehetne tenni, hogy az esküdtszékre jogosult polgárok listáját micsoda retortákon át vezetik. Találomra szedik össze az illetőket, mert meglepő, hogy például a székesfővárosban a lefolyt országos perekben kenczegyárosok, temetésrendezők, filmkölcsonzók és nyugalmazott állatorvosok voltak együtt s alig akadt a tizenkét esküdt között egy jogász, aki a feltejt kérdéseket, valamelyes jogi vonatkozásokban, az esküdtársakkal megbeszélte volna.

E részben nem látunk reformot az új törvényben. Hogy őszinték legyünk, az esküdtszék lajstromába okos ember nem szívesen jut. Egyrészt azért, mert a polgáremben nem szereti lelkiismeretét terhelni még a mások dolgaival sem, innét van, hogy még főbenjáró ügyekben is, hacsak egy kicsit irányítható az esküdtszék hangulata, — az ítélet felmentő szokott lenni. Másrészt meg hogyan lehet józan ésszel kívánni egy polgár embertől, hogy 4—5 napra elszakadjon az üzletétől, a rendes polgári foglalkozásától, mert kisorsolták esküdtnek? Gyönyörű intézmény az esküdtszék, de jaj annak, aki bekerül a lajstromba. Ezért, de különösen az esküdtszék által kimondott ítéleteknek az igazságtól való gyakori elhajlása miatt, — merjük megjósolni, — az esküdtszéki intézmény

◉ ◉ TÁRCZA ◉ ◉

A vén színész.

Az emelet bús kis szobájában,
Az út zaja zenévé csendesül,
A fénytelen ócska bútorok közt
A holdasest halványán szétterül.
S a vén színész álmában tekint a
Villanyfényben reszkető utcará.
... Hír, dicsőség már minden elkopott
S feledés lett a koszorú ára.

A könyv lehull. Fájdalmasan, némán.
... Tragédiák ... bájos operettek ...
Festett falak, hegyek, erdők, völgyek ...
Zúgó tapsok ... ugyan hová lettek?
... Fénylő csillár, gyémántgyűrűs hölgyek,
Frackos urak?? ... messze száll az aion.
S a bús színész nézi a körutat ...
S lassan halad az emlék faulán:

(Villamos cseng) — Jelenésem jön most,
(Ócska verkli) — Felzúg a zenekar,
(Járókefők viharos lármája)
— A publikum újra látni akar.
(Egy női hang) — A partnerem elkezd
S csillárfényben felragyog alakom.

Koszorúknak se szeri, se száma
És visszhangzik a taps a falakon ...

A zaj elhal. Leszáll szemfödője
A fekete hideg őszi éjnek.
A csillagok arany testi alatt
Borús felhők néminán feketélnek.
... Sir a mester! ... — Lábam csak tova
Messze-messze, nagy dicsőség van ott.
S mire reggel felszáll az éj fátyla
A vén színész fáradt teste ... halott.
Kardos István.

Kisvárosiak.

Irta: Ifj. Száder Gyula.
Csopán a huszadik tavaszt látták még
meg Mezőfy Vilma bogár szemei, amikor —
mily hamar — az özvegység fekete fátylát
arcára kellett borítania.

Egy éves házasságuknak vége. Gedeon
főorvos ur elköltözött közülünk, sártaposók
közül egy szebbik világba. Oda, ahol „nincs
szerelem, nincs féltés ...” Ez volt a nő-
tája. Ezt huzatta legénykorában — bohém
éjszakákon, — ezzel kísérte el Laci bandája
utolsó utjára, a sirkertbe.

— Pietyka fészek ez a város — méltat-
lankodott az özvegység meghitt barátnőinek úgy

pár hónapra a gyászszel után. Képzelték,
mi mindent nem beszélnek a rossznyelvek...

— Ugyan, ugyan ... — szörnyűköttek
hallgatói a legnagyobb felháborodással.

— A szomorú özvegyekre beszélnek
minden rosszat — kockáztatta meg megjegy-
zését a városi főjegyző felesége.

— Igazad van — helyeselte özvegyűt
Gedeonné, örvendve nagyon, hogy akadt
szószólója. És higgyétek meg, ez az egyedüli,
ami vigasztal. Szemet szur nekik, ha moso-
lyogni látnak: „hja, a vigözvegység ... tehetsz
teszik csipős megjegyzéseiket. Ha nőllen em-
ber kísér:” no né ... már férjet akar fogni”
— ércelődnek. És a jó Ég tudja, hogy miket
beszélnek még ... De ez még hagyján. Ma
kelleit hallanom a legkinosabb absurdumot.
Állítólag valamelyik nap, talán a születésna-
pom estéjén — társasvacsorát adattam volna
válogatott kompániának, mely kizárólag nő-
llen férfiakból állott ... No, hát már ez a
lehető legmesszebb menő absurdum ...

Barátnői összenéztek — mosolyukkal
áruva el egymás előtt, — hogy hiszen ez
nem is ujság. És nem tett egy sem meg-
jegyzést rája. Nem kételkedtek a valószínű-
ségben. Hiába, — gondolták — Vilmuska
szepőlőllen arcocskáján halovány rózsapír de-

egész Európában hitelvesztett, azonban mivel ill népjogról van szó, hangosan ezt az új reform alkalmából sem hirdetik, hanem rábizzuk a külföldre, hogy járasson le az intézményt, mi pedig igyekezzünk azt minél tökéletesebbé tenni, hogy e szabadelvű alkotás sokáig a mienk maradjon.

● ● HÍREK ● ●

Személyi hír. Benczur Gyula udv. tanácsos a mester iskola igazgatója, dolányi kastélyából családjával téli tartózkodásra Budapestre utazott.

Kinevezés. Borhy László a szécsényi kir. bíróság albirója járásbíróvá nevezetett ki. E kinevezéshez őszintén gratulálunk.

„Az Újság”-ból vesszük át a következő ránk nézve örvedetes hírt:

Lisznyai Kálmánnal Varsány szülőltjével az a kalamitás történt meg, hogy, miután a szobrára gyűjtöttek és azt megcsináltatták a szabályoknak és szokásoknak megfelelően, végül, mikor már minden készen volt, elfelejtették a szobrot leleplezni. Pedig hatalmas részvétnek és társadalmi mozgalomnak volt a spontán megnyilatkozása az a vágy, hogy emléket szoborban megörökítsék. Az ország leghíresebb képfaragója, Izsó Miklós készítette el a szobrot, s úgy volt tervezve, hogy Szécsényben fogják leleplezni, ámde, úgy látszik, közbejött valami, a kiegyezés, vagy más egyéb, mert a mikor a leleplezésnek meg kellett volna történnie, napról-napra halogattak, végre aztán meg is feledkeztek róla. Lisznyaihoz hasonló bohémek intézhették ezt az ügyet alkalmasint, a kik úgy gondolkodtak, hogy miután a szobor ugyis meg van, az már éppen csak egy kedvező pillanat vagy hangulat kérdése, hogy rendeltetése helyére is juttassák. A végen aztán átadták az emléket Lisznyai özvegyének szül. Halasz Idának, a ki meg is őrizte a kegyeletes ereklyét halála napjáig. Ezen a reven jutott aztán az

Izsó Miklós gyönyörű mellszobra Lisznyai Hainak, Lisznyay Elemér dr.-nak és Lisznyay Tihamér földmívelési miniszteri tanácsosnak a birtokába, a kik most jóvá akarják tenni mindazokat a mulasztásokat, miket az egykori szoborbizottság elkövetett, s az a tervök, hogy a szobort valamelyik irodalmi társaság útján az eredetileg megállapított rendeltetéséhez juttassák.

Városunk és vármegyénk a tüdőbeteg-kért! Halottak kegyeletes ünnepén rá gondolunk a halál jegyesszire, tüdőbetegekre, akiket meg lehetne menteni, ha az első vész-hírre szanatoriumi ápolás állna a beteg részére. A József királyi Hercege Szanatorium egyesület most építi második népszanatoriumát s erre kéri az egy virágszál váltásdíjat. Örömmel jelezzük, hogy az emberbarati szent ügy mi nálunk megértésre és meleg támogatásra talál. Nemcsak városunkban, de a megyében is szervezve van a gyűjtőgárda, sőt azok, akiknél esetleg nem zörgetnek, azok, akiknél esetleg nem zörgetnek, azok is nyitnak s irgalmas szívök adományait beküldik Budapest, IV. Sütő utca 6.

Komázás a Hercegszékkel . . . vidéki mezővárosba bérnyúlásra érkezik a Hercegszék, tisztelgésére mennek a felekezetek. A bemutatkozásnál, utat tör magának egyik hívő, kezét előretolva érzéssel szól a hercegszékhez: „én Blum hitközségi pénztáros vagyok”.

Adókiivetés a régi törvények szerint. A pénzügyminiszter 102000, 1913. sz. alatt körendeletet intézett az összes pénzügyi igazgatóságokhoz, amelyben elrendeli az állami egyenes adóknak a következő három évre való kiivetését, illetve az ehhez szükséges előmunkálatok foganatosítását. A rendelet kiemeli, hogy a kiivetés során a régi törvényeket kell alkalmazni a tőkekamat és járadékadó, a nyilvános számadásra kötelezett vállalatok és egyetemek adójánál, továbbá a kereseti adó és az általános jövedelmi pótladó kiivetésénél is.

A főváros összes napi- és heti-lapjaira előfizetéseket elfogad:

Glattstein Adolf

könyv- és papirkereskedő Szécsényben.

Szerkesztő a kiadó felelős.

870—1913. végreh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. § értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szécsényi kir. bíróságnak 1913. évi V. 96. 11. számú végzése következtében Dr. Guifreund Emil szécsényi ügyvéd javára 322 kor. 35 fill. s jár erejéig 1913. évi szept. hó 19-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 630 koronára becsült következő ingóságok u. m. 210 szekér trágya nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbíróság 1913-ik évi V. 96. 11. számú végzése folytán 322 kor. 35 fill. tőkekövetelés, ennek 1913. évi aug. hó 12. napjától járó 5 százalékos kamatai, egyharmadszázalék váltódíj és eddig összesen 59 kor. 08 fill.-ben bírósággal már megállapított költségek és 2 k. 20 fill. árverési kifizetési díj erejéig Dolányban leendő megtartására 1913. évi október hó 30-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kiűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérnek, szükség esetén becsárón alul is el fognak adni.

Amennyiben az elarverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1913. okt. hó 5-én.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

reng, s a szomorú fekete blouz alatt kalandvagyó szivecske vergődik nyugtalanul: üdvöt adó, bufelejtő szerelemre sapitozva.

A „másik otthon” kaszinóban a legújabb szenzációt tárgyalták.

Bánó, a városka legkeresettebb fiskálisa zavartalanul alszott egy sarokasztalnál: fel se pillantva, észre sem véve a feléje törtező célzások látványát. Mézes bácsi a bicogó talmi piktor, egyebekben nyugalmazott telekkönyvvezető, általánoságban elismert hírszpektor, ki éberséggel felügyel ma is minden rosszmájú szóbeszédre, s jámborul ellenőrzi a fama-közleményeket, hogy azt — saját bevalásá szerinti — hűlen tarja a közvélemény elé — úgy látszik nem leve teljesen kielégítve, a kíváncsiság furdálta az oldalát, hát egyenesen Bánó felé irányította ostromló ágyait, mézes-mázos szavát:

— Sandikám, Sandikám . . . Hát csakugyan? És e szavak után elterpeszkedett Bánó mellé egy székre. Közben odafordult Bánó partneréhez s ülendőképen — mar amin ezt ő rendszeren szokta — bocsánatokéért esdekelt odaszemtelenkedéseért. Majd ennek végeztével odasimulva Bánó oldalához: a fülébe sugdosva:

— Sandikám, Sandikám . . . Nem jö-

hetnél ki egy percre?

— Minek?

— No. Minek? Tudod, érdekel az ügyed. Tárgyalni szeretném az eseményeket.

— Hm. No. jó. Mindjárt kijátszuk ezt a partit . . . Addig is türelem, öregem . . .

— Sandikám, Sandikám . . . Hiszen — elvégre — én varri tudok . . .

Nem. Sokára befejezték a játszmát Bánó engedve, hogy Mézes bácsi beleakaszodjon karjába: észrevétlen kiszöktek a sötét bolt-hajtásos folyosóra.

— Hát, hiszen tudod jól, nem éppenséggel kíváncsiságból, — szabadkozott ott Mézes bácsi, suttogva a sötétben — csupán a szóbeszéd érdekében szerettem a részleteket . . . Hiszen tudod . . .

— Tudom.

— Tehát igaz?

— Igaz.

— Jó, no de miért?

— Hm . . . Először is az neked még nem Vilma . . . Az legfeljebb csak:

— Vilmát megsértették . . . !

özv. Gedeonné óragysága . . .

— Igaz. Legyen: özv. Gedeonné ónagságát . . .

— Ez már megfelelő. No, de mikor vereszkettek meg?

— Titok.

— Micsoda titok . . . Sandikám, szabad neked velem szemben titkolódnod? Hát nem elegendő garancia ez a kopasz homlok, itt ni . . . ? Mi? Hiszen, ez maga a megtestesült becsületesség. Hiszen tudhatod.

— Tudom és mégis titok . . .

— Ej, ej . . . De legalább az ellenfél nevét . . .

— Az is titok.

— Eh. Ma neked minden titok. Hiszen már kiszivárgott . . .

— Csodálnam.

— Pedig úgy van. Beszéltek, hogy a városi mérnökkel . . . Igaz? Ezt aztán én csodálnam. Osvát Pisti olyan jámbor, csendes gyerkőc, hogy ki se látszik belőle az ilyesmi . . .

— Szájhős, fitymálódó. Sértegetni tud.

— Ugy? hát mégis ez?

— Elszóltam magam. De kérek, ne hogy eljárjon a szád . . . !

— Sérteni akarsz? Hát nem elegendő garancia vagyok neked? Én, a becsületesség mintaképe?

— Respektálom . . .

Másnap már a szomszéd falu is füttyülte, hogy a vig özvegy miatt vér is fog omlani. Több, mint bizonyos: revolver fog szólni. Történetesen özv. Gedeonné becsületében ál-

811—1913. végrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szécsényi kir. járásbíróságnak 1913 évi Sp. II 177/3 számú végzése következtében Dr. Essösy Béla szécsényi ügyvéd által képviselt Rimóci urbéres közösség javára 37 K. 30 f. s jár. erejéig 1913. évi jul. hó 3-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 645 kor.-ra becsült következő ingóságok u. m.: 1 tehén 1 szecskavágó, és 3 m. fa nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbíróság 1913-ik évi V 311/1 számú végzése folytán 37 kor. 30 fill. tőkekövetelés, és eddig összesen 58 kor.-ban bírójlag már megállapított költségek és 2 kor. 40 fill. árverés ki. díj erejéig Rimócon leendő megtartására 1913 évi nov. hó 6-ik napjának d. u. 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Szécsény, 1913. évi október hó 11-én.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

594—1913 végrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t.-cz. 102. §-értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bgyarmati kir. törvényszéknek 1909 évi 7365, 8102/908, 6936/908 számú végzése következtében Dr. Kertész Arnold szécsényi ügyvéd által képviselt Szécsényi Népbank r. t. javára 125 K. 58 K. 56

K. s jár. erejéig 1911 évi szept. hó 28-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 2832 koronára becsült következő ingóságok, u. m. 4 sertés, 1000 vályog, 3 kocsi, 1 szecskavágó, 2 eke, 1 borju stb. nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbíróság 1909-ik évi V 673/10 számú végzése folytán 125 K. 56 K. és 58 K. tőkekövetelés, ennek 1909 évi május hó 8 napjától járó 6 százalékos kamatai, egyharmadszázalékos váltódíj és eddig összesen 71 kor. 58 kor. tőke 1908 május 22-től 6 százalékos kamata 34 kor. 46 fill. költség 56 kor. tőke 1911 márc. 30-tól 6 százalékos kamata 33 kor. 46 fill. költség és 3 kor. 40 fill. árverés kiütési díj erejéig Pusztaterecen leendő megtartására 1913. évi október hó 22-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Szécsény, 1913. évi szeptember 29-én.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

**Ezüst, kék és belga
tenyésznyulak**törssenként vagy egyenként
kaphatók!**DEME JÓZSEF-nél**
DOLÁNY. (Posta: Nagyszécsény.)**Értesítés.**

Van szerencsém a nagyérdemű közönség h. tudomására hozni, hogy Szécsényben

**a Barok-fele éttermet és kávéházat
átvettem és megnyitottam.**

Jó magyar-konyharól, kitűnő italokról és figyelmes kiszolgálásról minden időben gondoskodva van. — A n. é. közönség becses pártfogását kérve, vagyok

kiváló tisztelettel

Laczuska Titusz.

Mindennemű iskolai felszerelések u. m.: taskák, író- és rajzeszközök iskolai könyvek, író- és rajzfüzetek nagyválasztékban kaphatók:

Glattstein Adolf
könyv- és papírkereskedésében
SZÉCSÉNY.Ugyanitt feltűnő újdonság
kepes levelező-lapokban.

lig gázolt bele egy hetyke szájhős, lekicsinyítve a város publikuma szemében az özvegy jól ápolt reputációját. „Hja — hangoztatta Osvát Pisti berugott fővel az „Arany-csepp” kávéházban — a szép Vilma ugyan vigan gyászol: kicsi bufelejtő mellett. Nem mulhat el nála este disztlingvált kompánia nélkül . . . Jól csinálja, annyi szent . . .” Az eddigelé csak rebesgetett lovag nagygyorsan feltűnt a láthatáron s titokban — úgy, hogy ezt még aznap este sugdosták — provokálta.

Persze a hecsület hegesztő revolverek nem szólalhattak meg. Közbelépett a kakastollas gárda s a két haragos pajtást — kellő időben — szertezavarták.

Hanem ez a dolog hozott már egy mást is, minek hilelességét ellenőrizni ember nem volt képes többé: még erősebb, az eddigiek-nél még szilajabb szöbeszédet. Az eddigi titokról egyszeriben lepattant a zár s feltárult előttük a tiszta valóság. Legalább ők azt hitték, hogy az. Többek közt: a szép Vilmánál csakugyan vig az élet, főképen, ha Bánóval egyes egyedül lehet; mert ő ám nem unatkoztatja . . .

— Mondja Vilma, — akar lenni a feleségem?

— Lássá, én nagyon szeretem magát, higye el Sanyi, — de azt, azt az egyet ne kívánja tőlem . . .

— Vilma . . .

— Nézze, hiszen elvégre ez nem olyan nélkülözhetlen dolog.

— De az.

— Higye meg, hogy nem. Maga is szeret, én is szeretem s meg leszünk mi így is. Ugy mint eddig . . .

— Nem, ezt nem engedhetem.

— Miért?

— Már csak a világ nyelveért sem engedhetem.

— Hiszen éppen ez az. Tudja, úgy tetszik ez nekem. De ugy . . .

Az a sok szöbeszéd, az a hühé, az a híresztelgetés: oly édesen tud izgalomba tartani . . . De ugy . . .

— Hogy beszélhet így?

— Nem tud érteni? Lássá, ha én most a felesége lennék, akkor oly hamar elfelejtenének mindent, de olyan hamar, hogy alig jönnek szóba. De így: a beszéd tárgya én vagyok, ha nincsen téma, itt vagyok én, szóval kedvesem: hirnèvre tettem szert.

— Köszönök én ilyen hírnevet . . .

— Miért? Lehet más belepusztulna az ilyesmibe, én nem. Lehet, hogy mást Lipót-

mezőre kergetné az ilyes „érdeklődés,” — lássa, engem nem. Engem ez állandóan kellemes izgalomhan tart. Nekem ez roppantul tetszik. Higye Sanyikám, roppantul mulattat.

És különös szenvedéllyel fortak egybe a vérpiros ajakak egy üdvteljes, boldogító csókban. Csupán Bánó gondolt még egyet: „Csóadás egy asszonny” . . . hogy aztan önfeledten, gond nélkül csókoljon ki rózsákat, szép piros pünkösdi rózsákat a nő arcára, akkor, késő ősszel, — virághervadáskor.

. . . Utána már csak annyit változott, hogy a szép Vilma — Bánó kivételével — egy nem sokáig késő szép naptól: nem fogadta többé látogatóit s velük — leide — engem sem. Ez akkor kezdődött, a mikor Sanyi — szünni nem tudó kapacitálásai után — még is csak oltárhoz vezette Vilmát. Vakká, sükké tette a szerelem s belemászott. Nem irigykedem.

E pillanatban nyugtalanít a közlékenységem. Ha már nem tudott előlni ama sok igazat napfényre hozó fáma, legalább én maradtam volna discret. — Bocsnát, nem tehetek róla. Ez a hibám. Titkot nem tudok sokáig őrizgetni. Nem erény, vénasszonyos szokás; — de erény az önbeismerés. És talán ez az egyedüli, ici-píci mentiségem. Be látom magam is: kevés . . .

Hirdetmény.

Van szerencsém a n. é. közönségnek,
 elsőrendű darabos, kocka vagy diónagyságú porosz kőszemet mm. 3 k 35 f.
 „ légszeszgyári diónagyságú pirszenet (cooks) mm. 5 k 25 f.
 legalább is egy kocsirakomány vételénél házhoz szállítva ajánlani.

Teljes tisztelettel

TEPPER ADOLF.

A folszázad óta fennálló

UJLAKI TÉGLA és MÉSZEGETŐ

RESZVENYTARSULAT

legkitünőbb minőségű

ASBESTPALÁJA

minden hasonló anyagot túlszarnyal

tűzálló, fagyálló, tetszetős és olcsó.

Anyagot szállítunk, fedést vállalunk.

➔ Kérjen árajánlatot. ➔

Képviselő: PRÁGAI ERNŐ fakereskedő, Szécsény.

20—25

Legjobb anyag — legjobb munka — legmesszebbmenő jótállás.

Izléses munkáért többszörösen kitüntetve.

ULIP ISTVAN

elővirág terme

LOSONCZ,

RAKÓCZI-UT.

TELEFON 123.

Megrendelések: elővirágokban
 Glattstien Adolfnál, Szécsényben
 24 órán belül szállítatnak.

Huszár Mihály

nógrádmegye legnagyobb
 ruhafestő, vegytisztító- és gőzmosó intézete

LOSONCZ, Kossuth Lajos-utca 10.

Vidéki megbízások pontosan eszközöltetnek.

Gyász esetben ruhák 48 óra alatt
 festetnek feketére.

Elsőrendű munka, gyors- és pontos kiszolgálás

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdája,

könyv, írószerszám- és papírkereskedése.

M. kir. dohány- és szivar-árudája.

a „Szécsényi Hírlap” kiadóhivatala.

SZÉCSÉNY, (NÓGRÁDMEGYE) RAKÓCZI-ÚT 565.

Készít minden néven nevezendő

könyvnyomdai munkákat díszes, pontos és gyors kivitelben bámulatos olcsó árakon.

Vidéki megrendelések a legrövidebb idő alatt teljesítetnek.

Állandó raktár: mindenféle papirosokból, rajz- és írószerekből, ügyvédi-, közigazgatási- s különböző hivatali nyomtatványokból.